

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Krajská zdravotní, a.s.**, se sídlem Ústí nad Labem, Sociální péče 3316/12a, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R363/2015/VZ-33002/2016/321/IPs ze dne 12.8.2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R363/2015/VZ-33002/2016/321/IPs ze dne 12.8.2016, kterým byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0564/2015/VZ-36518/2015/541/MSc ze dne 27.10.2015.

I. Podstata věci

Žalobce coby zadavatel zadával veřejnou zakázku „Inovace a obnova zobrazovací techniky KZ, a.s. - Širokopásmový spektrometr - stabilní“ v otevřeném řízení, jehož oznámení

bylo odesláno k uveřejnění dne 29.7.2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30.7.2014 pod ev. č. 493554 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2.8.2014 pod ev. č. 2014/S 147-263764.

Na základě podnětu zahájil žalovaný se žalobcem správní řízení, v němž dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že v zadávacím řízení nedodržel postup stanovený v § 71 odst. 10 v návaznosti na § 71 odst. 8 ZVZ, neboť při otevírání obálek nevyřadil nabídku uchazeče CANBERRA-PACKARD, s.r.o. a tohoto uchazeče nevyloučil, ačkoli jeho nabídka nebyla zpracována v českém jazyce v souladu s požadavkem zadavatele stanoveným v bodu 9. zadávací dokumentace („Pokyny pro zpracování nabídky a další požadavky zadavatele“). Podle tohoto požadavku měly být nabídky zpracovány výhradně v českém jazyce, ale uvedená nabídka obsahovala část v anglickém jazyce. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 8 000 Kč.

Uvedené závěry promítající se ve výrokových částech I. a II. prvostupňového rozhodnutí byly nyní napadeným druhostupňovým rozhodnutím potvrzeny. Žalobce je podanou žalobou zpochybňuje.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

Žalobce namítá, že žalovaný při svém rozhodování nezjistil všechny rozhodné skutečnosti svědčící v žalobcův prospěch, konkrétně nedostatečně a nesprávně posoudil, zda listiny předložené v angličtině byly důvodem pro vyřazení nabídky a vyloučení uchazeče. Svůj závěr žalovaný založil na nepřijatelném výkladu § 71 odst. 8 a 10 ZVZ, použil výlučně výklad jazykový na úkor výkladu teleologického. Následně žalobce podává svůj výklad uvedených ustanovení, který odlišně od žalovaného nepopírá „elementární logiku“ a „účel předmětných ustanovení ZVZ“, podle něhož sebnepatrnější část nabídky v jiném jazyce, než v jakém měla být zpracována, nevyvolává nepřekoumatelnost nabídky, a tedy není dán materiální důvod pro vyřazení nabídky a vyloučení uchazeče. Úkolem komise pro otevírání obálek je eliminovat nabídky, které by pro nesplnění formálních jazykových nároků nebyly v následném hodnocení srozumitelné, a tedy hodnotitelné, přitom listiny v angličtině, které byly součástí nabídky, nabídku nečinily nesrozumitelnou ani nezpůsobitou hodnocení, neboť veškeré informace rozhodné pro posouzení a hodnocení nabídek byly v češtině. Podle žalobce i samotné listiny v angličtině (produktové listy přístrojů) obsahují informace podané mezinárodně srozumitelným způsobem. Výklad žalovaného je podle žalobce protisoutěžní.

Navíc žalobce namítá, že listiny předložené v angličtině nebyly nedílnou součástí nabídky, a pokud je takto žalovaný vyhodnotil, je to závěr nesprávný. Listiny v angličtině (produktové listy přístrojů) byly předloženy nad rámec požadavků žalobce a žalobce to nemohl nikterak ovlivnit. Technické parametry a funkční vlastnosti nabízeného plnění uchazeč CANBERRA-PACKARD, s.r.o. specifikoval v češtině v příloze č. 2 kupní smlouvy a předložil-li nad rámec požadavků žalobce ještě anglické produktové listy, materiálně se nejednalo o součást nabídky – takové dokumenty byly irelevantní; podle žalobce jde o stejnou situaci, v níž by „*uchazeč do nabídky na dodávku kancelářského nábytku v Plzni zařadil jízdní řád městské hromadné dopravy v Brně*“. Pro (jazykový) nedostatek dokumentů předložených mimo rámec požadavků žalobce coby zadavatele nebylo možno uchazeče vyloučit (a jeho nabídku vyřadit).

Ze shora uvedených důvodů, v žalobě podrobně argumentovaných, žalobce navrhuje zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí žalovaného. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a setrvává na svých závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, na které odkazuje a které sumarizuje. Žalovaný tedy navrhuje žalobu zamítnout. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.); jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a zdejší soud bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 148 odst. 6 ZVZ nabídky a ostatní písemnosti podle ZVZ je možné předložit vždy v českém jazyce, popřípadě v jazyce stanoveném zadavatelem v zadávacích podmínkách. Žalobce tedy mohl stanovit jiný než český „jazyk nabídky“ v zadávacích podmínkách a pokud by jej stanovil coby „jiný jazyk než češtinu“, uchazeči by byli oprávněni podat nabídku v takto stanoveném jazyce nebo v češtině. Stanovil-li žalobce v zadávacích podmínkách výlučně český jazyk nabídky, pak tím neporušil § 148 odst. 6 ZVZ a v takovém případě museli uchazeči podat nabídku výlučně v češtině. Pravidlo o českém jazyce nabídky se pak uplatní na nabídku jako celek, tj. na všechny její součásti stanovené přímo v ZVZ i na všechny její součásti, které na základě ZVZ žalobce v zadávací dokumentaci požadoval. Podle § 68 odst. 2 ZVZ v nabídce musí být uvedeny identifikační údaje uchazeče, nabídka obsahuje návrh smlouvy podepsaný osobou oprávněnou jednat jménem či za uchazeče a součástí nabídky jsou rovněž další dokumenty požadované ZVZ či zadavatelem. V otevřeném řízení jsou součástí nabídky rovněž doklady a informace prokazující splnění kvalifikace, nestanoví-li zadavatel jinak, a uchazeč je povinen učinit součástí nabídky i dokumenty podle § 68 odst. 3 ZVZ (seznam statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních 3 letech od konce lhůty pro podání nabídek byli v pracovněprávním, funkčním či obdobném poměru u zadavatele, má-li dodavatel formu akciové společnosti, seznam vlastníků akcií, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota přesahuje 10 % základního kapitálu, vyhotovený ve lhůtě pro podání nabídek, a prohlášení uchazeče o tom, že neuzavřel a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou).

Jestliže tedy žalovaný vystavěl svůj závěr na konstrukci, podle které za situace, kdy žalobce v zadávací dokumentaci jasně stanovil jako jazyk, ve kterém mají být zpracovány nabídky, výhradně češtinu (bod 9. zadávací dokumentace, Pokyny pro zpracování nabídky a další požadavky zadavatele), bylo povinností uchazečů o veřejnou zakázku předložit nabídky v českém jazyce, což znamená, že veškeré texty, dokumenty a doklady (vyjma dokladů k prokázání splnění kvalifikace opatřené úředně ověřeným překladem či předložené ve slovenském jazyce dle § 51 odst. 7 ZVZ) měly být předloženy v češtině, pak jde podle zdejšího soudu o východisko správné. Jestliže žalovaný dále vyšel z toho, že nabídky, které jazykový požadavek nesplňovaly, měly být podle § 71 odst. 10 ZVZ vyřazeny a uchazeči, kteří takové nabídky zadavateli podali, měli být bezodkladně vyloučeni z účasti v zadávacím řízení, pak jde podle zdejšího soudu rovněž o východisko správné.

Žalovaný pak dospěl k závěru, že za situace, kdy později vybraný uchazeč CANBERRA-PACKARD, s.r.o. součástí své nabídky učinil listiny v angličtině v rozsahu 10 stran obsahující základní specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízeného plnění – konkrétně listiny označené „Osprey™ – Universal Digital MCA Tube Base for Scintillation Spectrometry“;

„Genie™ 2000 Gamma Analysis Software“ a „Model 802 Scintillation Detector“ – nebyla splněna podmínka žalobce stanovená v bodu 9. zadávací dokumentace (jež je podmínkou stanovenou v souladu s § 148 odst. 6 ZVZ). Pokud tedy žalobce při kontrole nabídek po jejich otevření podle § 71 odst. 8 ZVZ posoudil nabídku později vybraného uchazeče jako nabídku zpracovanou v požadovaném jazyce (tj. v češtině), jak plyne z protokolu o otevírání obálek ze dne 22.9.2014 a z dalšího postupu žalobce směřujícího k uzavření smlouvy (a ze samotného uzavření smlouvy), nepostupoval v souladu se ZVZ.

Na základě uplatněných žalobních bodů je třeba odpovědět na tři otázky: zda uvedené produktové listy měly být součástí nabídky (druhá část žalobní argumentace), a pokud ano, zda je lze pokládat za listiny v angličtině, a pokud ano, zda jejich předložením byla porušena zadávací podmínka spočívající v požadavku na předložení výlučně nabídek v češtině (první část žalobní argumentace).

Sporné přitom mezi žalobcem a žalovaným není východisko, že nabídky měly být zpracovány a podány výlučně v českém jazyce, ani není sporu o tom, že později vybraný uchazeč součástí své nabídky učinil shora uvedené listiny v angličtině obsahující základní specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízeného plnění. Pak je tedy sporu výlučně o otázkách právního posouzení, nikoli o otázkách skutkových. Proto zdejší soud nesouhlasí se žalobcem v tom, že by žalovaný při svém rozhodování nezjistil všechny rozhodné skutečnosti svědčící v žalobcův prospěch, tedy že je vadný skutkový podklad rozhodnutí žalovaného; ostatně sám žalobce tento tvrzený nedostatek skutkového podkladu v žalobě „konkretizuje“ v tom směru, že žalovaný nedostatečně a nesprávně posoudil, zda listiny předložené v angličtině byly důvodem pro vyřazení nabídky a vyloučení uchazeče, a tedy i žalobce sám nakonec zpochybňuje právní posouzení, nikoli samotný skutkový podklad.

Pokud jde o otázku, zda uvedené produktové listy měly být součástí nabídky či nikoli (tj. zda jimi uchazeč reagoval na požadavek žalobce obsažený v zadávací dokumentaci či zda jej učinil součástí nabídky „nad rámec“ požadavků žalobce, tj. „navíc“), pak podle zdejšího soudu je podstatné, že tyto listiny byly v nabídce (v „obsahu nabídky“) předloženy coby „Technická specifikace nabízeného plnění“ v rozsahu „listů 16 – 21“, přitom žalobce v bodu 9. zadávací dokumentace, „Pokyny pro zpracování nabídky a další požadavky zadavatele“, uvedl, že součástí nabídky má být mimo jiné technická specifikace nabízeného plnění; konkrétně žalobce požadoval, aby uchazeči v rámci své nabídky předložili specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízených přístrojů pro veřejnou zakázku prostřednictvím dodání úplné technické dokumentace včetně popsanych nabízených funkčních vlastností. Podle zdejšího soudu tedy uchazeč předkládal uvedené produktové listy v reakci na požadavek žalobce obsažený v zadávacích podmínkách coby technickou specifikaci nabízeného plnění; jednak tím nabízené plnění skutečně materiálně specifikoval (produktové listy obsahují technické informace, popisy a obrázky týkající se výrobku „Osprey™ – Universal Digital MCA Tube Base for Scintillation Spectrometry“, softwaru „Genie™ 2000 Gamma Analysis Software“ a výrobku „Model 802 Scintillation Detector“), navíc tyto listiny i formálně označil shodně s požadavkem žalobce zadavatele uvedeným v bodu 9. písm. e) zadávací dokumentace, nadto i sám žalobce tyto listiny považoval za „produktové listy nabízeného plnění“ (vyjádření žalobce ze dne 17.9.2015). Žalobce sice v zadávacích podmínkách dále neupřesnil, jakým způsobem a v jakém rozsahu má uchazeč předložit „specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízených přístrojů“, avšak právě proto bylo na jednotlivých uchazečích, aby sami tento požadavek žalobce naplnili. Naplnili jej uchazeč předložením uvedených produktových listů, pak postupoval co do obsahu v souladu se zadávací dokumentací.

Žalovaný tedy podle zdejšího soudu správně argumentoval v tom směru, že přílohou č. 4 zadávací dokumentace je formulář „Technický list přístroje“, jenž měl být vyplněn uchazeči, a který obsahuje minimální technické požadavky zadavatele, že uchazeč tento technický list vyplnil a učinil jej součástí nabídky, že žalobce dále v zadávací dokumentaci v bodu 9. písm. e) uvedl, že požaduje, aby uchazeči v rámci své nabídky předložili specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízených přístrojů pro veřejnou zakázku prostřednictvím dodání úplné technické dokumentace včetně popsanych nabízených funkčních vlastností, a že v bodu 9. písm. f) žalobce uvedl, že „jako příloha č. 2 smlouvy bude předložen technický list zpracovaný formou čestného prohlášení. Uchazeči vyplní technický list, který je uveden v příloze č. 4 ZD“, a tedy pokud žalobce stanovil tyto dva požadavky, pak předložení uvedených produktových listů na tyto jeho požadavky reagovalo. Požadavek na doložení vyplněné Přílohy č. 4 zadávací dokumentace uvedl žalobce samostatně od požadavku na předložení specifikace technických parametrů a funkčních vlastností nabízených přístrojů pro veřejnou zakázku prostřednictvím dodání úplné technické dokumentace včetně popsanych nabízených funkčních vlastností, a proto listiny tvořící součást nabídky uchazeče na str. (resp. listech) 16 – 21 je třeba jak ze samotného označení, tak i z jejich obsahu a zařazení v nabídce posoudit jako listiny, jimiž uchazeč naplňoval požadavek žalobce uvedený v bodu 9. písm. e) zadávací dokumentace. Pak tedy zdejší soud nesouhlasí se žalobcem, že se v případě produktových listů jednalo o listiny předložené mimo rámec požadavků žalobce; příměr se situací, v níž by „uchazeč do nabídky na dodávku kancelářského nábytku v Plzni zařadil jízdní řád městské hromadné dopravy v Brně“ je tak sice vtipný, nikoli však případný.

Pokud jde o navazující otázky, zda uvedené produktové listy lze pokládat za listiny v angličtině, a pokud ano, zda jejich předložením byla porušena zadávací podmínka spočívající v požadavku na předložení výlučně nabídek v češtině, pak zdejší soud vychází z toho, že zadavatel je striktně vázán pravidly zadávání (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2010, č.j. 2 Afs 64/2009-109), a to jak těmi, které stanoví ZVZ, tak těmi, které v souladu se ZVZ stanoví sám zadavatel, že zadávací řízení je do značné míry formalizovaným procesem, kde i formální pochybení může vyvolat negativní následky (např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 6.10.2011, č.j. 62 Af 50/2010-104), a že postup zadavatele musí vyhovět mimo jiné kritériu (zásadě) transparentnosti (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.9.2010, č.j. 1 Afs 45/2010-159), jež mimo jiné implikuje, že zadavatel musí v průběhu zadávacího řízení vycházet z pravidel stanovených zadávacími podmínkami. Jestliže tedy i žalovaný své navazující závěry ohledně důsledků předložení produktových listů opřel o východisko, že zadávací řízení (podle té právní úpravy, která se na věc aplikuje, tedy ZVZ) je vysoce formalizovaným procesem, který vyžaduje také formální postup zadavatele vůči posuzování nabídek, a to z toho důvodu, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek, neboť jinak by v zadávacím řízení nemohlo být dosaženo „obecně objektivního postupu“ jako promítnutí zásady transparentnosti, která je „vůdčí zásadou pro zadávací řízení“, pak mu zdejší soud nemá co vytknout. V konkrétních a individuálních souvislostech se sice rigidní aplikace pravidel plynoucích ze zadávacích podmínek může obecnou optikou jevit jako příliš přísná, odtržená od běžných obchodních kontrakčních postupů, jde však podle zdejšího soudu o přirozené specifikum kontraktace těch plnění, jež jsou veřejnými zakázkami, a jakékoli postupné ad hoc rozměňování požadavků na dodržení těchto pravidel, nebyla-li tato pravidla v průběhu zadávacího řízení zpochybněna především námitkami uchazečů (dodavatelů), by jakoukoli jistotu osob účastnících se zadávacích procesů spíše oslabovalo než posilovalo, což by ani požadavku na dodržení zásady transparentnosti zadávacích řízení nemohlo vyhovět.

V kontextu právě uvedeného zdejší soud sdílí i přesvědčení žalovaného, že požadavek na formálnost postupu v zadávacím řízení klade vysoké nároky také na uchazeče o veřejnou zakázku, tudíž uchazeč odpovídá za to, co učiní obsahem své nabídky a jak naplní (dodrží)

požadavky zadavatele obsažené v zadávací dokumentaci, přitom nelze z pohledu zadavatele posuzujícího nabídku uchazeče rozlišovat, co z nabídky bude považovat za (řečeno slovy žalobce) irelevantní a co nikoli, pokud tím uchazeč reaguje na požadavek zadavatele vyjádřený v zadávacích podmínkách (tu přímo v zadávací dokumentaci). Z obsahu správního spisu plyne, že součástí nabídky uchazeče byly listiny v angličtině v rozsahu 10 stran obsahující základní specifikaci technických parametrů a funkčních vlastností nabízeného plnění – konkrétně listiny označené „Osprey™ – Universal Digital MCA Tube Base for Scintillation Spectrometry“, „Genie™ 2000 Gamma Analysis Software“ a „Model 802 Scintillation Detector“; nejednalo se přitom o listiny zachycující specifikaci plnění toliko graficky či číselně, nýbrž i souvislým anglickým textem popisujícím vlastnosti. Pak obстоjí závěr žalovaného, že se jednalo o listiny v angličtině. Jednalo-li se o listiny v angličtině, jimiž uchazeč reagoval na požadavek zadavatele vyjádřený v zadávacích podmínkách ohledně technické specifikace plnění, pak obстоjí i závěr žalovaného, že žalobce byl povinen v rámci kontroly nabídky podle § 71 odst. 8 písm. a) ZVZ uzavřít, že nabídka jako celek nespĺnila požadavek žalobce na „jazyk nabídky“, a v souladu s § 71 odst. 10 ZVZ tuto nabídku vyřadit a uchazeče z účasti v zadávacím řízení vyloučit, aniž by byl tento nedostatek po podání nabídky nedostatkem dodatečně zhojitelným; nejednalo se totiž o nedostatek při prokazování kvalifikace (a proto nebylo namístě postupovat podle § 59 odst. 4 ZVZ), nejednalo se ani o nedostatek při předkládání seznamu statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, seznamu vlastníků akcií ani prohlášení o tom, že uchazeč neuzavřel a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, ve smyslu § 68 odst. 3 ZVZ (a proto nebylo namístě postupovat podle § 76 odst. 3 ZVZ), přitom uvedený nedostatek nebylo možno zhojit ani jakýmkoli „vysvětlením nabídky“ (a proto taktéž nebylo namístě postupovat podle § 76 odst. 3 ZVZ).

Zdejší soud je tedy toho názoru, že žalovaný se na dostatečném skutkovém podkladu zabýval jak otázkou, zda uvedené produktové listy jsou součástí nabídky či nikoli (byť tak detailněji učinil až v napadeném rozhodnutí k rozkladové argumentaci žalobce), tak otázkou jejich jazyku a důsledků pro postup žalobce. Dovožoval-li žalobce již v průběhu řízení před žalovaným, že výklad žalovaného je formalistický a nepřijatelný, neboť tím měl být vyvolán stav, kdy žalobce nemohl vybrat finančně nejvýhodnější nabídku, což v zadávacím řízení učinil, vcelku přiléhavě na to žalovaný reagoval tak, že zásada hospodárnosti, jež je jednou z judikaturou dovozených zásad zadávacích řízení, nemá aplikační přednost před ostatními zásadami, zde zásadou transparentnosti, a pokud žalobce nedodržel postup stanovený v ZVZ, nemůže úspěšně argumentovat, že jednal v souladu s jeho základním smyslem. Shodně zdejší soud musí nyní nahlížet i na argument žalobce, že výklad zastávaný žalovaným je výkladem protisoutěžním.

Zdejší soud nesouhlasí ani s pojetím žalobce, podle něhož doložení anglických produktových listů nevyvolalo „nepřezkoumatelnost“ nabídky, a tedy nebyl dán „materiální důvod“ pro vyřazení nabídky a vyloučení uchazeče. Otevírání obálek a kroky komise pro otevírání obálek v rámci tohoto úkonu (§ 71 odst. 8 ZVZ), při nichž se ve vztahu k nabídce zkoumá toliko to, zda je nabídka zpracována v požadovaném jazyce a zda je návrh smlouvy podepsán osobou oprávněnou jednat jménem uchazeče, předchází veškerým dalším krokům zadavatele, jež spočívají v posouzení nabídek (§ 59 ZVZ ve vztahu ke kvalifikaci, § 76 a § 77 ZVZ ve vztahu k dalším požadavkům stanoveným ZVZ a zadavatelem na podkladě ZVZ) a hodnocení nabídek (§ 79 ZVZ), a tudíž jakékoli úvahy o srozumitelnosti či „hodnotitelnosti“ nabídek nejsou ve fázi otevírání obálek namístě.

Ani argumentu žalobce, podle něhož listiny v angličtině (produktové listy přístrojů) obsahují informace podané mezinárodně srozumitelným způsobem, zdejší soud nepřisvědčuje; „mezinárodně srozumitelný způsob“ (snad mezinárodně srozumitelný pro anglicky hovořícího) údajů obsažených v nabídce nic nemění na tom, že není na vůli uchazeče, jakým „mezinárodně

srozumitelným způsobem“ nabídku učiní, neboť ji musí učinit v „jazyce nabídky“ stanoveném podle § 148 odst. 6 ZVZ; jakékoli úvahy o tom, zda nabídka je či není mezinárodně srozumitelná, by smysl § 148 odst. 6 ZVZ popíraly.

Konečně neobstojí ani argument žalobce, jímž se dovolává rozsudku zdejšího soudu č.j. 31 Af 51/2014-57 ze dne 30.5.2016; v uvedené věci byla posuzována otázka, zda byla komise pro otevírání obálek oprávněna vyřadit nabídku z toho důvodu, že její součástí byl latinský diplom vydaný Univerzitou Karlovou v Praze, a soud dospěl k závěru, že v případě vysokoškolského vzdělání je dokladem o absolvování vzdělání vysokoškolský diplom, případně k němu příslušející dodatek k diplomu, vydaný příslušnou vysokou školou, zákon o vysokých školách však nestanoví jazyk vysokoškolského diplomu a je proto plně na každé vysoké škole, jakým způsobem si vnitřními předpisy upraví vzhled a jazyk vyhotovení vysokoškolského diplomu; není tedy v moci absolventů rozhodovat o tom, v jakém jazyce jim česká vysoká škola vydá diplom jako doklad o absolvování studia, nicméně oprávnění vysoké školy rozhodnout o podobě nebo jazyku vysokoškolského diplomu nic nemění na jeho charakteru jako veřejné listiny, vysokoškolský diplom zůstává stále vysokoškolským diplomem bez ohledu na to, jakým vnitřním předpisem si upraví vysoká škola jeho vzhled (nebo jazyk), přitom veškeré vysokoškolské diplomy vydané na základě zákona o vysokých školách jsou si rovnocenné. Zdejší soud je v nyní posuzované věci přesvědčen, že i samotný žalobce musí silně vnímat rozdíl mezi vysokoškolským diplomem vyhotoveným latinsky na straně jedné a anglicky psanými produktovými listy týkajícími se specifikace nabízeného plnění na straně druhé, a to bez ohledu na to, že specifika vysokoškolských diplomů vyhotovených latinsky se do ZVZ promítla až později (v pozdější právní úpravě, než která je pro posouzení věci rozhodující) v důsledku zákona č. 40/2015 Sb. s účinností od 5.3.2015; podle takto novelizovaného § 148 odst. 6 ZVZ nabídky a ostatní písemnosti podle ZVZ je možné předložit vždy v českém jazyce, popřípadě v jazyce stanoveném zadavatelem v zadávacích podmínkách, avšak vysokoškolské diplomy lze předkládat v latinském jazyce.

Zdejší soud se tedy ve všech nosných ohledech ztotožňuje se závěrem žalovaného. Žalovaný tedy podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis a v jeho rámci správnou právní normu, přitom se nedopustil ani žádného interpretačního pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Navíc zdejší soud neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlídnout ze své úřední povinnosti nad rámec uplatněných žalobních bodů a jež by mohla zákonnost napadeného rozhodnutí atakovat. Ze shora uvedených důvodů tedy zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Pokud jde o náklady řízení, o nich zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce úspěšným nebyl, právo na náhradu nákladů řízení tedy nemá. To by náleželo žalovanému, zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly v řízení náklady převyšující náklady jeho jinak běžné úřední činnosti, a proto rozhodl tak, že žalovanému, ve věci úspěšnému, se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. dubna 2018

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu